

fastet, hvorefter de Dyr vurderes, som bitterligt ere angrebne af Smitten; thi, saaledes som det her staaer, lider Eieren to Gange Afdrag i den Værdi, der tillægges Dyret. Efter Udkastet skal jo det af Smitte angrebne Dyr sættes til den Værdi, det har ved Nedslagningen, og naar Obductionen siden viser, at det virkelig har været angrebet af Smitten, saa trækkes der igjen en Deel fra den Værdi, hvortil Dyret var ansat, saaledes at Eieren to Gange kommer til at lide Afkortning i Dyrets Værdi; men det kan dog aldrig være Meningen, og aldrig være retfærdigt. Jeg kan saaledes ikke skjønne Andet, end at, naar man vil beholde en saadan Bestemmelse, saa gaaer man Eieren for nær. Det forekommer mig, at man paa den retteste Maade kom ud over dette Spørgsmaal ved at bestemme, at, naar et Dyr, om hvilket det er klart, at det er angrebet af Sygdommen, nedslaaes, da skal den Værdi, hvortil det i denne Tilstand sættes, senere udbetales fuldt, uden at lide nogen videre Afkortning; bliver derimod et Dyr, med Hensyn til hvilket man blot har en Mistanke om, at det er angrebet, nedslaaet, og det ved Obductionen viser sig, at det ikke er befængt med Smitten, skal Eieren have Dyrets fulde Værdi erstattet. Naar Loven ikke ændres i den Retning, troer jeg, at man ikke kan komme videre. — Af de Forslag, som i denne Henseende ligge for, forekommer mig Udvalgets aabenbart at være det, der bør tages tilfølg; jeg kan ikke skjønne, at den ærede Ministers Forslag i mindste Maade kan bruges, hvorimod Udvalgets efter min Formening er det, som nærmest kan siges at have truffet det Rette.

Indenrigsministeren: Jeg troer, at det vil være uden noget Udbytte nu at forsøge paa at føre en Forhandling videre, forsaavidt der blot er Spørgsmaal om en forandret Affattelse. Sigt maa aabenbart finde Sted i en snevrere Kreds. Jeg troer, at, hvis det ærede Udvalg havde opfordret mig til at forhandle med det desangaaende, saa vilde denne Forhandling med Hensyn til det ene Spørgsmaal, nemlig det, hvortil jeg har stillet et subsidiairt Forslag, allerede kunne være bragt

til Klarhed; jeg troer ikke, at det i dette Dreblik er muligt at bringe det til fuld Klarhed, men jeg har allerede antydet, at jeg vilde være fuldkommen villig til at conferere med det ærede Udvalg desangaaende. Da den ærede Ordfører sidst udtalte sig om dette Punkt, troede han, at vi vare enige om det; det troer jeg ogsaa, men jeg troer, at det er umuligt ved en Forhandling i dette Dreblik at bringe en fuldkommen Evidens frem, og i alt Fald er det umuligt nu at finde en ny Affattelse, hvorom man kunde enes. Men jeg maa fastholde min tidligere afgivne Erklæring med Hensyn til de to Punkter, som ligge tydelige og klare nok for, fordi vi der have med rene Talstørrelser at gøre, og det er Modsætningen imellem Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 7 og mit Ændringsforslag under Nr. 2, og dernæst min Indsigelse mod Udvalgets Forslag under Nr. 8, at Statskassen skal betale de $\frac{2}{3}$ og derimod Communen $\frac{1}{3}$. Hvad derimod angaaer den Maade, hvorpaa den Passus skal affattes, med Hensyn til hvilken deels Udvalget og deels jeg under Nr. 1 har stillet et Forslag, er jeg som sagt aldeles villig som pligtig til at conferere med det ærede Udvalg.

Uindahl: Der staaer endnu et Punkt tilbage, hvori den høitærede Minister ikke har kunnet være enig med Udvalget, og det er Størrelsen af Erstatningen for en saadan Hest; Udvalget har foreslaaet $\frac{2}{3}$, hvorimod Ministeren foreslaaer $\frac{1}{2}$. Det forekommer mig, at man bør holde fast ved det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 6, hvorefter der ved Dyrets Burdering skal tages Hensyn til den Tilstand, hvori det ved Nedslagningen befinder sig, Snive eller ondartet Lunge-sygdom derfra dog undtagen, at man altsaa vurderer Dyret som sygt — thi sygt maa det jo være. Naar det nu ved Obductionen viser sig, at Dyret har lidt af Snive eller ondartet Lunge-sygge, og man ikke vil give $\frac{2}{3}$ af Værdien, troer jeg, at man udsætter sig for, at Sygdommen skjules; thi det er dog klart, at, hvis man kun giver Halvdelen, saa giver man kun det Halve af den Sum, hvortil Dyret er vurderet i syg Tilstand, og, dersom Dyret ikke